

Okresní soud v Opavě
Olomoucká 27
746 77 Opava
Tel.: 553 759 248
Fax: 553 622 168

Vážená paní
(XXX)

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Opavě jako věcně příslušný správní orgán dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ), ve spojení s § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j. 13/2008-SOSV-SP, rozhodl

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 11 odst. 4 písm. a) InfZ, se žádost žadatelky (XXX), doručená soudu prostřednictvím datové schránky dne 22. 3. 2022, o poskytnutí rozsudku Okresního osudu v Opavě ze dne 7. 3. 2022, sp. zn. 19 T 47/2021,

odmítá.

Odůvodnění:

1. Žádostí došlou Okresnímu soudu v Opavě dne 22. 3. 2022 se domáhala žadatelka poskytnutí rozsudku Okresního osudu v Opavě ze dne 7. 3. 2022, sp. zn. 19 T 47/2021. K tomuto žadatelka uvedla, že poškozenými v této věci jsou její synové (XXX). K tomuto žadatelka doložila rodné listy obou nezletilých synů. Žádost žadatelka podala ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Soud tedy postupoval dle znění tohoto zákona.
2. Dle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ povinné subjekty neposkytnou informaci o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.
3. Dle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
4. Žadatelka požaduje po Okresním soudu v Opavě poskytnutí rozsudku ze dne 7. 3. 2022, sp. zn. 19 T 47/2021. Jedná se o trestní řízení a rozsudek v trestní věci. Dle § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím je možné poskytovat v rámci trestního řízení pouze pravomocné rozsudky či informace týkající se již pravomocně ukončených trestních řízení a to především s ohledem na závažnost projednávaných věcí. Poskytovat informace o stále probíhajícím trestním řízení je možné pouze v případě, že soud shledá, že není žádným způsobem možné ohrozit či zmařit účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces. V této věci se navíc jedná o velmi citlivé téma, kdy žadatelka je matkou dvou synů, kteří

v daném trestním řízení vystupují v roli poškozených, přičemž trestní řízení se týká také jejich otce, což žadatelka také uvádí ve své žádosti. V tomto ohledu je tedy nutné k věci přistupovat s velkou opatrností.

5. K tomuto soud dodává, že základním předpokladem trestního řízení je fakt, že na obžalovaného je do doby jeho případného pravomocného odsouzení nahlíženo jako na nevinného. Žadatelka ve své žádosti neuvádí svůj důvod, pro který požaduje výše uvedený rozsudek, přičemž tento fakt musí soud zohlednit při posuzování této žádosti. Základní smysl a účel práva na informace popsal Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 18. 12. 2002 sp. zn. III. ÚS 156/02, když uvedl, že *„právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně že se tak děje za některým z účelů taxativně uvedených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze“.*
6. Z toho lze dovodit, že právo na informace má charakter nástroje, který má být využíván jako prostředek účasti na veřejném životě. Jeho smyslem není být prostředkem pro uspokojení ryze soukromých zájmů – v takovém případě by se jednalo o zřejmé zneužití práva. Při posuzování jednotlivých žádostí není možné zohledňovat důvod, pro nějž žadatelka o dané informace žádá, nicméně v případě, kdy dochází ke kolizi dvou na stejné úrovni stojících základních lidských práv (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2010 sp. zn. Pl. ÚS 2/10), je třeba se zabývat také touto otázkou a posoudit, kterému z konkurujících práv je třeba dát přednost.
7. Jelikož žadatel není účastníkem řízení a současně neuvádí důvod, pro který požaduje zaslat předmětný trestní rozsudek, soud není schopen zaručit či posoudit, zda nemůže dojít k ohrožení či zmaření účelu trestního řízení a případně, že nedochází ke zneužití práva na svobodný přístup k informacím. Tento názor soud zastává i v tomto případě, kdy je mu zřejmé, že žadatelka je zákonnou zástupkyní poškozených a řízení se týká osob jí blízkých.
8. Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedené trestní řízení nebylo prozatím pravomocně ukončeno, není možné žadatelce z výše uvedených důvodů poskytnout informace o probíhajícím trestním řízení.
9. Trestní řád upravuje realizaci trestního práva komplexním způsobem, je proto třeba respektovat pořadí, v němž mají být jednotlivé úkony trestního řízení prováděny. Informováním společnosti o probíhajících trestních řízeních dochází nepochybně k naplňování účelu trestního práva. Při sdělování těchto informací je ovšem třeba poměřovat zájem na informovanosti společnosti a zájem na nenarušení probíhajícího trestního řízení. Soud neshledává v tomto případě důvod, aby byla jakákoli rozhodnutí sdělována veřejnosti na základě zákona č. 106/1999 Sb. dříve, než bude trestní řízení pravomocně ukončeno.
10. Vzhledem k výše uvedenému tedy soud žádost o informaci odmítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Opavě k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Opava 5. dubna 2022

JUDr. Mgr. Milan Koller v. r.
předseda okresního soudu